

عنوان مقاله:

تحلیل سطوح توسعه یافتگی شهرستان های استان اردبیل

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جلیل قدیمی - کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی، مدیر کمیته امداد امام خمینی(ره) شهرستان اردبیل

اکبر عزیزیان - کارشناسی مدیریت بازرگانی، معاون مشارکتهای مردمی شهرستان اردبیل

هوشنگ آتش جامه - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، کارشناس مشارکتهای مردمی شهرستان اردبیل

خلاصه مقاله:

شناخت وضعیت موجود مناطق از لحاظ شاخص های توسعه و مقایسه ی آنها با یکدیگر، اولین مرحله در برنامه ریزی های منطقه ای و ایجاد تعادل و تامین عدالت اجتماعی بین مناطق به شمار می رود. هدف از تحریر این مقاله، تعیین درجه توسعه یافتگی شهرستان های استان اردبیل و تحلیل نابرابری های منطقه ای در این استان است. روش پژوهش، توصیفی - تحلیلی است. در پژوهش حاضر سعی شده با بهره گیری از مدل موريس و استفاده از شاخص های توسعه در زمینه های بهداشتی درمانی، آموزشی، فرهنگی اجتماعی، اقتصادی، صنعتی، کالبدی و زیربنایی به - - تعیین و تحلیل سطوح توسعه شهرستان های استان اردبیل پرداخته تا نتایج بدست آمده از این تحقیق در سایر مطالعات مرتبط مورد استفاده قرار گیرد. یافته های پژوهش نشان می دهد سطوح شهرستان های استان اردبیل متعادل نبوده و بین شهرستان های استان به لحاظ شاخص های توسعه اختلاف و شکاف بزرگی وجود دارد (ضریب برخورداری حداقل 72 تا حداکثر 45) همچنین وضعیت شهرستان ها را در 5 سطح برخورداری، نسبتاً برخورداری، محروم و بسیار محروم مشخص می کند که در این میان شهرستان های نیر، کوثر و سرعین در سطح برخورداری، اردبیل، نمین، مشکین و خلخال نسبتاً برخورداری و سایر شهرستان های استان در سطح کم برخورداری و محرومی قرار دارند

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی، نابرابری، سطوح توسعه، مدل موريس، استان اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/442444>

